

Het is niet hetzelfde

De twee vrouwen op de dijk, in het zachte licht van een bewolkte zomerdag, stonden druk te praten en te gebaren. De langste van de twee wees van links naar rechts en de andere vrouw draaide gewillig haar hoofd mee. Wel gebaarde ze even naar de horizon, maar inderdaad, rechts viel meer te zien.

- Het is niet hetzelfde, zei Lynn, die naar de twee vrouwen keek.
- Nee, zei Renee, terwijl ze een lange grasspriet precies doormidden probeerde te scheuren.
Lynn blikte opzij, naar de grasspriet, en keek toen weer naar de vrouwen op de dijk.

- Zou je, vroeg ze, gras kunnen spinnen?
- Ik denk van wel, zei Renee.
- Weet jij dan hoe dat gaat, spinnen?
- Nee.
- Dan weet je net zoveel als ik.

Renee liet de spriet vallen, ging met haar handen langs haar spijkerbroek en voelde aan haar auto, een cabriolet.

- Hij is lekker warm.
Lynn zag dat ze aan de motorkap voelde.
- Daar moet hij toch warm zijn? vroeg ze.
- Als je net een eind gereden hebt wel.
- Het is niet hetzelfde, herhaalde Lynn.
- Nee, zei Renee.

Een kennis van Lynn en Renee had een vriendin uit de VS op bezoek. Bij een vorig bezoek aan Nederland was de Amerikaanse ook met hen bevriend geraakt. Daarom bood het duo aan, de logee een dag mee op pad te nemen. Maar de kennis vond dat zij mee moest gaan; het was immers allereerst haar vriendin. Bovendien kende zij, en ze had een gids in pocketformaat om het te bewijzen, alle plekjes in Nederland die een toerist absoluut niet mocht missen.

- Hoeveel molens zou ze al gezien hebben? vroeg Lynn.
- Een stuk of twintig, schat ik.
- Arm schaap.
- Ja, zei Renee. Terwijl we nog wel van plan waren om haar een leuke dag te bezorgen.
- 't Is jammer. Waar gaan we dadelijk eigenlijk naar toe?
- Nou... we zijn in de buurt van Zeeland.
- En? vroeg Lynn.
- Wat dacht je van de Deltawerken?
- Toch niet allemaal?
- Nee, een schuifje hier en daar, misschien een brug, of een modderkuil, weet ik veel. Gelukkig valt de Afsluitdijk niet onder de Deltawerken.

Lynn voelde ook aan de motorkap.

- Valt wel mee, zei ze.
- Hij heeft nauwelijks hoeven werken.
- Mis je de Rover niet?
- Nee, deze is beter. En hij heeft een open dak.
- Met dit weer heb je meer aan de kap.
- Elektrisch! Het heeft trouwens vandaag nog niet geregend; het gras is nat van de mist.
- Hoe lang hou je deze, denk je?
- Hier doe ik jaren mee. Ik heb altijd al een cabriolet willen hebben.
- Heb je altijd al een dure cabriolet willen hebben?
- Ja, sinds ik genoeg geld heb.

Renee vouwde haar armen over elkaar.

- Er komt beweging in, zei Lynn.

De twee op de dijk liepen naar een houten trap. Ze waren blijkbaar van plan om naar beneden te komen.

- Ik word zo moe van dat Engels, zei Lynn. Hoe langer het duurt, des te slechter het klinkt.
 - Ik praat prima Engels, zei ze.
 - Die kennis van ons?
 - Ja. Ze praat Engels.
 - Dat heeft ze dan niet op school geleerd.
 - Well, dear, did you enjoy yourself? vroeg Renee even later aan de logee.
 - Mooie mills gezien? vroeg Lynn. Nice mills?
 - It was simply beautiful, zei de Amerikaanse. A superb view of the sea. Aren't you going to take a look, Renee? You don't seem interested, Lynn.
 - Not really, zei Lynn. I'll take 'm wel een andere keer.
 - I think I'll pass this one, zei Renee. I've seen it before.
 - Heb je geen Engels gehad op school? vroeg de kennis aan Lynn.
 - Lynn, zei Renee, beheerst verscheidene talen en beter dan ik. Maar ze heeft de laatste tijd last van vermoeidheid.
 - Ja, zei Lynn, en dan gaat nadenken niet zo goed.
 - Wat vervelend. Lynn is feeling a bit sick, zei de kennis tegen haar vriendin, die nieuwsgierig mee had staan luisteren.
 - O, my God, it's entirely my fault. Stupid me wanted to see the sea.
 - Sie de sie? vroeg Lynn.
 - Niet klooiën, Lynn, zei Renee. Zo moe ben je niet.
 - Do you want to go home, honey? It's okay, I can see the Deltaworks some other time.
 - That won't be necessary, zei Lynn. Ik lust niet eens honing.
 - Sorry, I don't...
 - She's okay, zei Renee. C'mon, let's move on.
 - C'mon? vroeg Lynn.
 - Dat is een afkorting voor come on.
 - O. Well, since I'm okay, let's move.
 - Move on, zei Renee.
 - Dat kan ook. Wie kent haar talen nou?
 - Jij was toch moe?
 - Volgens jou valt het wel mee.
 - Gaan we nog verder? vroeg de kennis. Ze bewonderde de chemie tussen Lynn en Renee, maar nu had ze even behoefte aan duidelijkheid.
 - Natuurlijk gaan we verder, zei Renee. Zal ik de kap open doen?
 - Waarom? Vind je het interieur te droog?
 - Het gaat niet regenen, Lynn. Dat zijn maar wolkjes.
 - Renee is very fond of the hood, zei Lynn met een blik van verstandhouding tegen de Amerikaanse. She's even a hood member.
 - Bitch, zei Renee.
- Lynn gebaarde met haar hoofd naar Renee.
- Hood slang.
- De Amerikaanse begon te lachen. De kennis stapte in en haar vriendin ging naast haar zitten. Lynn duwde het achterportier dicht.
- Op naar Zeeland, zei Renee, die om de auto heen liep.
 - Het is toch niet hetzelfde, zei Lynn.
 - Nee, zei Renee. Volgende week gaan we weer met z'n tweeën op stap.
 - Lekker verdwalen.
 - Zo is dat.
 - Ik wil eigenlijk niet aankomen, waar ik zijn moet.
 - Doorbijten, Lynn.

- Biting through.
 - Wat zei je? vroeg de kennis, terwijl Lynn en Renee gingen zitten.
 - Coming through, zei Lynn met een glimlach.
 - Waar precies wil je eigenlijk naar toe? vroeg Renee.
 - Where exactly do you want to go? vertaalde Lynn.
- Renee nam haar vriendin gelaten op.
- Naar Neeltje Jans, dat lijkt mij leuk, zei de kennis.
 - Naughty Johns, zei Lynn.
 - Mijn God, wat melig, zei Renee.
 - My God, how corny.
 - Well, if it isn't worth visiting... zei de Amerikaanse.
 - O no, zei de kennis. It is very nice. It's an island made of... It's a... Hoe zeg je dat, Renee, een kunstmatig eiland?
 - It's an artificial island, zei Renee.
 - Ja, zei Lynn, an artificial island is een eiland constructed by humans, las ik ergens.
 - Waar Wikipedia al niet goed voor is.
 - Ik las als kind een encyclopedie voor de lol. Die had ik voor mijn verjaardag gevraagd.
 - Ik ben niet verbaasd, zei Renee. Well, let's go to Neeltje Jans.
- Ze startte de auto, drukte het gaspedaal even diep in - mooi, hè - en reed toen rustig weg.

- In haar binnenspiegel zag Renee dat de Amerikaanse, die weg leek te dromen, een beetje bleek was. Renee keek naar Lynn. Moe, zei ze geluidloos. Lynn knikte. Willemstad, vormde Renee met haar lippen. Lynn trok haar wenkbrauwen op. Leuk, liet ze haar vriendin weten.
- Hoe groot is dat eiland eigenlijk? vroeg Lynn, terwijl ze zich draaide om de kennis, die achter Renee zat, aan te kunnen kijken.
 - Groot, denk ik. Waarom?
 - Omdat ik een beter plan heb, zei Lynn. Een eiland is me nu even te veel.
 - Heb je dan zo'n last van vermoedigheid?
 - Behoorlijk. Kunnen we nog naar Willemstad? vroeg Lynn aan Renee.
 - We kunnen altijd nog naar Willemstad, maar ik wil het wel graag binnen vijftien kilometer weten, anders mis ik de afslag.
 - Willemstad? vroeg de Amerikaanse.
 - Yes, zei Lynn. I'm sorry, but I'm too tired to visit the island. We prefer to go to Williams Town. It's an small historical town.
 - That would be nice.
 - We went there before. It has a beautiful harbour, right in front of a very good restaurant.
 - Okay, that sounds very nice.
 - However, zei Lynn, we won't be doing much sight seeing. Actually, none what so ever. It's the waiter who's going to do all the walking.
 - Why, that's even better! By the way, I'm starving. Let's have lunch in Williams Town. The tab's on me.
 - Are you sure? vroeg haar vriendin. I have heard of that restaurant. They have a fish tank with crabs you can eat.
 - So? In my hometown, all the restaurants have lobster tanks.
 - Overall lobster tanks? vroeg Lynn. Hoe komt dat?
 - Het plaatsje ligt aan de kust, zei de kennis.
 - Ze woont aan zee? zei Renee verbaasd.
 - Ja, wist je dat niet?
- Lynn en Renee keken elkaar verbijsterd aan.
- What's the problem, dear? vroeg de Amerikaanse aan haar vriendin.
 - In Holland...
 - The Netherlands, zei Renee.

- In The Netherlands restaurants with fish tanks are more expensive.
 - Or Chinese, zei Lynn.
 - I don't care, zei de Amerikaanse. All I want to do right now is to put up my feet, eat tons of lobster and drink a gallon of wine. I've had enough of the scenery.
 - In dat geval, grinnikte Renee, gaan wij naar Willemstad.
 - Zo is dat, zei Lynn. Op naar de haven. To the restaurant, matey! Ik zoek de kreeft uit. Wat zal die zich rot voelen.
 - Het is toch jammer, zei de kennis, dat we niet naar Neeltje Jans gaan. Daar is ook een restaurant.
 - Yeah, zei Lynn, filled with tourists.
 - In Willemstad zeker niet?
 - O, vast wel, maar daar zijn het rijke toeristen.
 - Wat is het verschil?
 - Blèrende kinderen en dikke Duitsers.
- De kennis deed er verder het zwijgen toe. Haar Amerikaanse vriendin keek nu monter voor zich uit en toen Lynn zich omdraaide, glimlachte ze dankbaar.
- Tevreden keek Lynn weer voor zich. Renee wierp een blik opzij en schudde geamuseerd nee.
- Het wordt al beter, zei Lynn.
 - Ja, zei Renee. Maar toch...
 - Nee, het is niet hetzelfde.